

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Conseqventibvs Pertexens, Quae post beatum S. Xauerij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

6. Naufragium & mors F. Antonij Fernandez.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

Nonnij mortem, si non præcipitassent impiorum manus, diu certe differri non poterat in perpetua ærumnosi laboris assiduitate, in victu præter herbas crudas, & orizæ pugillum ad omnes delicias omnibus carente in lecto etiam & lecto, præter cælum & humum nullo: continuus ad hæc inter fidei hostes, quocumque vocaret ministerij sacri officium discursus; & nauigatio aduersis temporibus importuna; crebrisque naufragiis cum præsentissimo vitæ periculo infelix.

6.
Naufragium
& mors F.
Antonij
Fernandez.

Huic ergo sed quinto ab obitu anno 1554. Februarij 22. successit F. Ioannes Fernandes, & mouit hominem ad hanc partem laboris tam ardui optandam, Christianorum illorum calamitas, Maurorum permissa tyrannidi, à quibus in miseram abacti seruitutem aut vilissimo pretio veniebant, aut si emptor deesset, esca piscibus in mare mittebantur. Quare Fernandio obseruandi sui iugis necessitas instabat, cum apparere in publico non posset, nisi cum perpeti necis inopinata discrimine, me quidem (ait ipsemet scribens) si occupauerint, non erunt solo fustuario contenti, & destituentur Christiani omni præsidio doctrinæ & salutis.] Seruauit tamen Deus incolumem, accipiebatque à multis etiam interim insulis nuntios, quibus ab eo baptismum flagitabant. In iis insula duorum Burrorum, milliarium ambitu sexcentorum, ad tertium & sesqui sub antarctico gradum sita. Ea Christianos, sed baptismo tenui, habebat quamplurimos, rerum de reliquo diuinarum rudes, & nullas Christianæ vitæ regulas edoctos. Illuc enim cum olim Lusitani negotiatores appulissent, impetrare inde discessum ex incolis non ante potuerunt, quam eorum ad quatuor millia Christiano ritu abluissent, verum prope ignaros quid agerent, & nulla nisi exili admodum institutione irroratos: quærentibus sub hæc, quam morum formam imitari deberent, vt Christiano munere fungerentur indixere illis mercatores non aliud, nisi vt ad crucem quam ipsi statuerant prætereundo genua flecterent, & sublatis in cælum manibus Dei misericordiam poscerent hoc vno se saluos confidebant fore, & vita quam ethnici duxerant, eadem pergebant viuere Christiani. accersebatur ergo ab iis Fernandus, vt qui nondum essent baptismo consecrati, ab eo illum susciperent. Tendebant & aliæ insulæ ad illum manus, & ex Amboino per legatos illum ad se vocabant, vrgentes maximè vt sui misertus, sibi quoque salutem afferret, quam non possent ab vilo alio sperare. Is vero tunc secum præter Vincentium Pereiram pietatis feruidæ Lusitanum habebat neminem; qui arrepto in Sinas itinere vt Societatem illic à Xauerio obtineret, consultiori Beiræ suasu in Amboinum transmiserat, vt eam strenua opera mereretur. Hoc vno comite Fernandez, ad quærendos populos se accingit à quibus baptismum rogabatur. Ad hoc ipsi locum in cercuro suo præbuit nepos Iordani Freiræ, Præfecti quondam arcis Ternatensis. Est porro eius nauigij figura qualis eo in mari solet, è lignis teretibus, nec ægre solutis quod nullis tabulæ confixæ clauis, mutua solum commissione connectantur; agitur triplici remigum ordine, transuersas ad latera.

latera extendit trabes, quibus etsi mergatur, non facile tamen ad ima deprimitur. In altum prouexerant cum turbato horribilem in modum cœlo, tempestas cruda nauim exagitat, & quassationibus ferendis imparem euertit, vectores in aquis pereunt, Vincentius Pereira incassum omnia contendit vt Fernandium seruaret, distantem enim à terra longinquius, maris iactatio vehemens omni ope exclusit, & fluctibus obruit. Vincentius vtrumque brachiorum remigatione se sustinens ad rupem impingitur, quam dumprehendere nititur tam crebro fluctu in saxa illisus est, vt iis tandem correptis, nisi manibus serpendo non posset incedere. Sic triduum reptans cum errasset demum indigenam offendit, à quo humaniter semiuiuus in humeros tollitur, & reficiendus in Christianorum villam deportatur; qui cum reliquis Amboinensibus incredibili mœrore profecuti sunt mortem Fernandij, quem à se tam pridem fidei, & mysteriorum doctore carentibus tamdiu expectatum, vixque sibi ostensum repente amisissent. Vir erat efficacissimi ad Dei gloriam feruoris, & in transcribendis in eius obsequium Ethnicis adeò strenui, vt diei vnus spatio quandoque baptizauerit septingentos, noctem primæ auroræ sacro illo opere coniungens. Incidit illius ad Deum transitus in 12. Martij, anni 1554.

Cæteros agendi, tolerandique vis & assiduitas quietis impatiens paulatim absuuebat, prosternebatque sigillatim modo hunc, modo illum operariorum, vt interdum omnes domus eiusdem ægrotarent; curatorem ægroti agere cogeret ægrotus; omnes verò proximis adesse, & ad animorum necessarios vsus accedere; summum tamen his morborum ærumnis futurum fuisse solatium, eorum vnus scribit, si vel frustum panis nancisci potuissent, sed panis alius deerat præter quem ex arbore paulo palma maiori conficiunt incolæ, ligno eius in farinam commolito, pistoque in massas, & neglectim cocto. Sagu indigenis dicitur, saporis expers, & gratiæ, & semihominum, quales ij sunt, cibus. Inuenitur ibidem ex oriza panis, sed arctus, & rarus, & vix nisi in mensis optimatum. Nostris obsonium orizæ tostæ pugillus dabat aqua maceratus; aut si quando ad mare ouum testitudinis, vel aliquid piscium, in delitiis ponebatur; somnus vt plurimum humi sub arbore vel in littoris arena; medicus, sua cuique naturæ constitutio robusta, & vice remedij cuiusvis patientia. Operis tamen perpetua, & indefessa strenuitas, & in tanta victus, & medicaminum egestate tam alacris, & animo vegeta, vt si corpus quoque, mens suis voluptatibus refoueret, quibus vsquam negabat Xauerius se diuiniore, quàm in Mauro expertum, vnde procul abesset omne ab humanis solariis leuamen. Certo quidem inducor vt putem ad has S. Ignatium allusisse nostrorum in Mauro; Amboino, Molucis calamitatum conflictationes, cum ad fulciendam in Europa Collegiorum quorundam constantiam quæ dura tunc premebat inopia, reuocaret illis per litteras quæ nostri apud Indos paterentur; & sunt eiusmodi literæ, vt quam iis quondam tulere consolationem,

7.
Patrum inter
Molucas
ærumnæ.